РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (осми състав)

1 юли 2009 година *

По дело T-288/06

Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. (по-рано Huta Częstochowa S.A.), установено в Częstochowa (Полша), за което се явяват адв. C. Sadkowski и адв. D. Sałajewski, avocats,

жалбоподател,

срещу

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н C. Giolito и г-жа A. Stobiecka-Kuik, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за частична отмяна на Решение 2006/937/ЕО на Комисията от 5 юли 2005 година относно държавна помощ C 20/04 (ex NN 25/04) в полза на

* Език на производството: полски.

производителя на стомана Huta Częstochowa S.A. (ОВ L 366, 2006 г., стр. 1), доколкото с него се обявяват за несъвместими с общия пазар определени помощи и се разпорежда Република Полша да предприеме действия за тяхното възстановяване,

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (осми състав),

състоящ се от: г-жа M. E. Martins Ribeiro, председател, г-н S. Papasavvas и г-н A. Dittrich (докладчик), съдии,

секретар: г-жа K. Pocheć, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 септември 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

1 Съгласно член 8 от Протокол № 2 за продуктите на ЕОВС към Европейското споразумение за асоцииране от 16 декември 1991 г. между Европейските

общности и техните държави членки, от една страна, и Република Полша, от друга страна (ОВ L 348, 1993 г., стр. 2; наричан по-нататък „Протокол № 2“):

„1. Несъвместими с правилното функциониране на споразумението, доколкото биха могли да повлияят на търговията между Общността и Полша, са:

[…]

iii) държавните помощи от всякакво естество, с изключение на дерогациите, допустими по Договора за ЕОВС.

[…]

4. Страните признават, че през първите пет години след влизането в сила на споразумението и чрез дерогация на параграф 1, [подточка] iii) на [Република] Полша се разрешава по изключение и по отношение на продукти от стомана на ЕОВС да предоставя държавна помощ за преструктуриране, при условие че:

— планът за преструктуриране е свързан с цялостно рационализиране и с намаление на капацитета в Полша,

— тази помощ допринася за жизнеспособността на предприятията бенефициери при нормални пазарни условия в края на периода на преструктуриране,

— количеството и интензитетът на такава помощ се ограничават до абсолютно необходимото за възстановяване на тази жизнеспособност и постепенно се намаляват.

Съветът за асоцииране приема решение, като отчита икономическата ситуация в [Република] Полша, относно възможността за продължаване на предвидения петгодишен период.“

2 Решение № 3/2002 на Съвета за асоцииране ЕС—Полша от 23 октомври 2002 година за продължаване на срока, предвиден в член 8, параграф 4 от Протокол № 2 (ОВ L 186, 2003 г., стр. 38), продължава с осем допълнителни години, считано от 1 януари 1997 г., или до присъединяването на Република Полша към Европейския съюз — периода, през който на Република Полша по изключение се разрешава да предоставя държавни помощи за преструктуриране съгласно предвидените в член 8, параграф 4 от Протокол № 2 условия по отношение на продуктите от стомана. Член 2 от това решение предвижда:

„[Република] Полша представя на Комисията […] план за преструктуриране и бизнес планове, които отговарят на изискванията, предвидени в член 8, параграф 4 от Протокол № 2 и които са разгледани и приети от националния ѝ орган за надзор върху държавните помощи (Служба за конкуренция и за защита на потребителите).“ [неофициален превод]

3 Протокол № 8 за преструктурирането на полската стоманодобивна индустрия към Акта относно условията на присъединяването към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните

договори на Европейския съюз (ОВ L 236, 2003 г., стр. 948, наричан по-нататък „Протокол № 8“) допуска, при дерогация на общите правила относно държавните помощи, Република Полша да отпуска помощи за преструктурирането на стоманодобивната си индустрия в съответствие с установените в програмата за преструктуриране и в този протокол условия. Той предвижда по-специално:

„1. Въпреки членове 87 [ЕО] и 88 [ЕО], Държавната помощ, предоставена от [Република] Полша за целите на преструктурирането на особени части от полската стоманодобивна индустрия се счита за съвместима с общия пазар при условие, че:

— срокът, предвиден в член 8, параграф 4 от Протокол 2 […] се удължава до датата на присъединяване,

— сроковете, предвидени в плана за преструктуриране, въз основа на който гореспоменатият протокол бе удължен, се спазват през периода 2002—2006 г.,

— условията, предвидени в този протокол са спазени, и

— няма да се изплащат държавни помощи на полската стоманодобивна индустрия след датата на присъединяването.

2. […]

3. Само компаниите, изброени в приложение 1 (по-нататък наричани „компаниите бенефициенти“ [другаде в текста: „предприятията получатели“]), отговарят на изискванията за Държавна помощ в рамките на полската програма за преструктуриране на стоманодобива.

4. Компанията бенефициент не може:

а) в случаите на сливане с компания, която не е включена в приложение 1, да прехвърли ползата от предоставената помощ на компанията бенефициент;

б) да придобие активите, на която и да е компания, която не е включена в приложение 1, която е обявена в несъстоятелност в периода до 31 декември 2006 г.

5. […]

6. Помощта за преструктуриране, предоставена на компаниите бенефициенти, се определя от основанията, предвидени в одобрения полски план за преструктуриране на стоманодобива и отделните бизнес планове, одобрени от Съвета. Но във всеки случай помощта, изплатена в периода 1997—2003 г. и нейния общ размер няма да надхвърля 3 387 070 000 PLN.

[…]

Няма да се предоставя по-нататъшна държавна помощ за целите на преструктурирането на Полската стоманодобивна индустрия.

[…]

10. Всички последващи промени в общия план за преструктуриране и отделните планове трябва да се одобрят от Комисията и, когато е целесъобразно, от Съвета.

[…]

18. Ако наблюдението покаже, че:

[…]

в) [Република] Полша в хода на срока за преструктуриране е предоставила допълнителна несъвместима държавна помощ на стоманодобивната индустрия и на компаниите бенефициенти в частност,

преходните уговорки, съдържащи се в този протокол нямат действие.

Комисията предприема необходимите стъпки, които изискват всяка въпросна компания да възстанови предоставена ѝ помощ в нарушение на условията, предвидени в този протокол.“

4 Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) предвижда в член 7, параграф 5:

„Когато Комисията установи, че помощта, за която е отправено уведомление, не е съвместима с Общия пазар, тя решава помощта да не се въвежда в действие […]“

5 Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 (ОВ L 140, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 42) предвижда в член 9:

„1. Освен ако не е записано друго в специално решение, лихвеният процент, който ще се използва при възстановяването на помощта, която е била предоставена в нарушение на член 88, параграф 3 [ЕО], следва да бъде годишният лихвен процент, фиксиран за всяка календарна година.

Той следва да се изчислява на базата на средната аритметична стойност на междубанковите лихвени проценти за междубанковите заеми за период от пет години, като се разглежда периодът септември, октомври и ноември на предходната година, плюс 75 базисни пункта. В надлежно обосновани случаи Комисията може да увеличи лихвения процент с повече от 75 базисни пункта по отношение на една или повече държави членки.

[…]

4. При липса на достоверни или еквивалентни данни или при изключителни обстоятелства Комисията може, в тясно сътрудничество със засегнатата държава членка или засегнатите държави членки, да фиксира лихвен процент за възстановяване на помощта, за една или за повече държави членки, на базата на различен метод и на базата на информацията, с която разполага.“

6 По отношение на начина на прилагане на лихвения процент член 11, параграф 2 от този регламент пояснява:

„Лихвеният процент ще се прилага с натрупване до датата на възстановяване на помощта. Лихвата, която се е натрупала за предходна година, се добавя към главницата и върху нея също се дължи лихва през всяка от последващите години.“

Обстоятелства в основата на спора

7 Настоящото дело се отнася до операция по преструктуриране на полския производител на стомана Huta Częstochowa S.A. (наричано по-нататък „HCz“). Преструктурирането на HCz е извършено в периода 2002—2005 г. За тези цели активите на HCz са прехвърлени на новоучредени дружества:

— през 2002 г. е учредено Huta Stali Częstochowa sp. z o.o. (наричано по-нататък „HSCz“) за продължаване на стоманодобивната дейност на HCz. HSCz наема производствените съоръжения от синдика на HCz и запазва по-голямата част от служителите. Дружеството майка на HSCz е Towarzystwo Finansowe Silesia Sp. z o.o., притежавано изцяло от полското министерство на финансите,

— през 2004 г. са учредени дружествата Majątek Hutniczy sp. z o.o. (наричано по-нататък „MH“) и Majątek Hutniczy Plus (наричано по-нататък „MH Plus“). Акциите им се притежават изцяло от HCz. MH получава стоманодобивните активи на HCz, а MH Plus получава някои други активи, необходими за производството,

— активите, които не са свързани с производството (наричани по-нататък „нестоманодобивни активи“), както и електроенергийното предприятие Elsen, са прехвърлени на дружеството Operator ARP sp. z o.o., което се управлява от Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. (Агенция за индустриално развитие към полското министерство на финансите), с оглед заплащане на публичните вземания, предмет на преструктуриране (данъчни задължения и социалноосигурителни вноски).

8 С писмо от 19 май 2004 г. Комисията уведомява Република Полша за решението си за започване на официална процедура по разследване относно помощта за преструктуриране, предоставена на полския производител на стомана HCz. Това решение е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 12 август 2004 г. (ОВ C 204, стр. 6, наричано по-нататък „решението за започване на разследване“) на автентичния език (полски), като се предхожда от резюме на другите официални езици. Комисията поканва всички заинтересовани страни да представят становищата си относно фактите и правния анализ, съдържащи се в решението за започване на разследване. Тя получава становища от Република Полша и от четирите заинтересовани страни.

9 В края на процедурата Комисията стига до заключение, че противно на първоначалните ѝ съмнения, мерките за преструктуриране на HCz в съответствие с разпоредбите на Ustawa o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Закон за държавната помощ за предприятията от изключително значение за трудовия пазар от 30 октомври 2002 г., Dz. U. № 213, позиция 1800, изменен), не съставляват държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. За сметка на това Комисията приема, че HCz се е ползвало на различни основания от държавна помощ в периода 1997—2002 г. Комисията приема, че тази помощ отчасти е съвместима с общия пазар, но изисква връщане на частта, която счита за несъвместима с общия пазар, а именно сума в размер на 19 699 452 PLN (полски злоти) (наричана по-нататък „спорната помощ“).

10 На 5 юли 2005 г. Комисията приема Решение 2006/937/ЕО относно държавна помощ C 20/04 (ex NN 25/04), отпусната на производителя на стомана HCz (ОВ L 366, 2006 г., стр. 1, наричано по-нататък „Решението“). Член 3 от него гласи:

„1. Държавната помощ в размер на 19 699 452 PLN, предоставена от [Република Полша] в полза на [HCz] през периода от 1997 г. до май 2002 г. под формата на оперативна помощ и на помощ за преструктурирането на работните места е несъвместима с общия пазар.

2. [Република] Полша приема всички необходими мерки, за да възстанови от [HCz], [от] Regionalny Fundusz Gospodarczy, [от MH] и [от Operator ARP] посочената в параграф 1 помощ, предоставена незаконосъобразно на [HCz]. Горепосочените предприятия са солидарно задължени за връщането на тази помощ.

Възстановяването се извършва без забавяне и в съответствие с процедурите на националното законодателство, при условие че те позволяват незабавното и ефективно изпълнение на решението. Сумите, които следва да бъдат възстановени, включват лихви от датата, на която помощта е била предоставена на [HCz], до датата на възстановяването им. Лихвите се изчисляват в съответствие с разпоредбите на глава V от Регламент […] № 794/2004.

3. […]“ [неофициален превод]

11 В съответствие със споразумение от 30 септември 2005 г., влязло в сила на 7 октомври 2005 г., ISD Polska sp. z o.o. (което по това време извършва дейност под дружественото наименование ZPD Steel sp. z o.o., наричано по-нататък „ISD“), дъщерно дружество на Industrial Union of Donbass Corp., притежавано изцяло от последното, закупува от HCz всички акции на MH и на MH Plus, както и на останалите десет дъщерни дружества на HCz. С договор също от 30 септември 2005 г., влязъл в сила на 7 октомври 2005 г., ISD закупува от Towarzystwo

Finansowe Silesia sp. z o.o. всички акции на HSCz. По този начин ISD става собственик на HSCz, на MH, на MH Plus и на останалите десет дъщерни дружества на HCz.

12 След продажбата HCz променя дружественото си наименование на Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. (наричано по-нататък „жалбоподателят“). Жалбоподателят продължава да е изцяло собственост на полското министерство на финансите, но притежава само няколко редки недвижими имота без връзка със стоманодобивната индустрия.

13 С писмо от 17 февруари 2006 г. Комисията иска от полските власти да ѝ посочат лихвените проценти за възстановяването на спорната помощ от солидарните длъжници, посочени в точка 3, параграф 2 от Решението. В техния отговор от 13 март 2006 г. полските власти предлагат приложими за възстановяването лихвени проценти и методология за изчисляване на лихвите. Те предлагат по-конкретно като основа за периода 1997—1999 г. да бъде взет лихвеният процент на полските държавни облигации, емитирани в PLN, с фиксиран лихвен процент за период от пет години, а за периода от 2000 г. до присъединяването на Република Полша към Европейския съюз — лихвеният процент за същите облигации за период от десет години. Освен това те искат да се извършва годишна актуализация на тези лихвени проценти и лихвите да не се изчисляват с натрупване, с оглед на положението на капиталовите пазари в Полша към този момент, което се характеризирало с много високи, но бързо спадащи лихвени проценти.

14 В писмо от 7 юни 2006 г., адресирано до полските власти, Комисията установява, че за целия разглеждан период приложимият за възстановяването на помощта лихвен процент трябва да бъде лихвеният процент на полските държавни облигации, емитирани в PLN, с фиксиран лихвен процент за период от пет години и че по силата на член 11, параграф 2 от Регламент № 794/2004 този лихвен процент следва да се изчислява с натрупване.

Производство и искания на страните

15 На 18 октомври 2006 г. жалбоподателят подава в секретариата на Първоинстанционния съд настоящата жалба.

16 С отделна молба, заведена в същия ден в секретариата на Първоинстанционния съд, жалбоподателят иска да бъде допуснато обезпечение на основание член 242 ЕО, целящо спиране на изпълнението на член 3 от Решението. С определение от 13 декември 2006 г. председателят на Първоинстанционния съд отхвърля това искане като недопустимо.

17 След частичното обновяване на състава на Първоинстанционния съд делото е възложено на нов съдия докладчик. Впоследствие той е разпределен към осми състав, поради което последният поема разглеждането делото.

18 Тъй като жалбоподателят не е представил писмената реплика в определения срок, изтекъл на 16 март 2007 г., тя не е включена в преписката.

19 По доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд (осми състав) решава да даде ход на устната фаза на производството, да отправи някои писмени въпроси до страните и да покани Комисията да представи определени документи. Страните са направили това в предписания срок.

20 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Първоинстанционния съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 4 септември 2008 г.

21 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд да отмени член 3, параграф 2, втора алинея от Решението.

22 Комисията моли Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата като недопустима,

— при условията на евентуалност да отхвърли жалбата като неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По допустимостта

— Доводи на страните

23 Комисията твърди, че в разрез с изискванията за форма, посочени в член 44, параграф 1 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, жалбопо-

дателят не е представил достатъчно ясни и точни доводи в подкрепа на своите твърдения за нарушения, което би позволило на Комисията да подготви своята защита, а на Първоинстанционния съд — да провери доводите му.

24 В подкрепа на своите твърдения за нарушения жалбоподателят представил само три твърдения от общ характер. Почти цялата мотивация на жалбата се съдържала в нейното резюме, публикувано в Официален вестник.

Съображения на Първоинстанционния съд

25 От съдебната практика произтича, че когато правните основания за отмяна са изложени достатъчно ясно и точно, за да се позволи на ответника да подготви по надлежен начин своята защита, а на общностния съд — да упражни съдебен контрол, жалбата отговаря на минималните изисквания, посочени в член 21, първа алинея от Статута на Съда и в член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 17 март 1994 г. по дело Hoyer/Комисия, T-43/91, Recueil FP, стр. I-A-91 и II-297, точка 22).

26 Следователно жалбата не следва да се обявява за недопустима поради неспазване на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, когато в нея са посочени накратко разглежданите правни основания и когато нито за ответника, който е отговорил на представените доводи в писмената си защита, нито за общностния съд е била налице невъзможност да разберат изложените доводи в това отношение (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 22 юни 1994 г. по дело Rijnoudt и Hocken/Комисия, T-97/92 и T-111/92, Recueil FP стр. I-A-159 и II-511, точка 71).

27 В настоящия случай жалбата несъмнено е много лаконична. Тя обаче отговаря на горепосочените минимални изисквания. Всъщност, както личи от съдържател-

ните доводи по съществото на делото в писмената защита, жалбата е дала възможност на Комисията да упражни ефективно своето право на защита. Тя позволява и на общностният съд да упражни съдебния си контрол.

28 Следователно повдигнатото от Комисията възражение за липса на процесуални предпоставки трябва да се отхвърли

По съществото на спора

29 Жалбоподателят се позовава на две правни основания, изведени от нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО, както и на член 7, параграф 5 от Регламент № 659/1999, от една страна, и на член 9, параграф 4 от Регламент № 794/2004, от друга страна.

По първото правно основание, изведено от нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО, както и на член 7, параграф 5 от Регламент № 659/1999

— Доводи на страните

30 Жалбоподателят твърди, че членове 87 ЕО и 88 ЕО, както и член 7, параграф 5 от Регламент № 659/1999 допускат приемането на решение, с което предоставена от държава членка помощ се обявява за несъвместима с общия пазар, само в два случая: от една страна, когато помощта е предоставена след присъединяването на държавата членка към Европейския съюз, и от друга страна, когато макар и предоставена преди присъединяването на държавата членка към Европейския съюз, помощта продължава да се прилага след датата на присъединяване.

31 С оглед на това, че Република Полша се е присъединила към Европейския съюз на 1 май 2004 г. и че решението за отпускане на помощ на HCz в периода между 1997 г. и 2002 г., не е било прилагано след присъединяването на Република Полша, според жалбоподателя Комисията е нямала право да преценява дали спорната помощ е съвместима или не с общия пазар и следователно не е била оправомощена да се произнася по изчисляването на лихвите за периода от момента на отпускането на помощта на HCz до момента, в който последната е действително възстановена. Комисията имала правомощие само да наложи задължение за връщане на лихвите, считано от 2 май 2004 г. (деня след влизане в сила на Договора за присъединяване) до момента на действителното плащане.

32 Предоставената от Република Полша помощ за периода 1997—2002 г. не е могла да окаже влияние върху търговския обмен в Общността, тъй като засягала пазара на държава, която към момента на отпускането на спорната помощ не е била членка на Европейския съюз. Освен това според жалбоподателя Протокол № 8 не посочвал HCz в приложение 1, така че по-голямата част от неговите разпоредби не се отнасяли за него. На последно място, Протокол № 8 не разширявал обхвата на контрола на Комисията до годините, които предхождат присъединяването на Република Полша.

33 Комисията държи да подчертае в самото начало, че не вижда връзка между член 3, параграф 2, втора алинея от Решението и горепосочените твърдения за нарушения. Освен това тя оспорва доводите на жалбоподателя.

— Съображения на Първоинстанционния съд

34 В самото начало следва да се изясни връзката между първото правно основание и исканията на жалбоподателя, които се отнасят само до член 3, параграф 2, втора алинея от Решението.

35 Всъщност, от една страна, жалбоподателят твърди, че предвидените в членове 87 ЕО и 88 ЕО условия не са изпълнени, тъй като към момента на настъпване на фактите Република Полша все още не е била членка на Европейския съюз и Протокол № 8 не се е прилагал. Следователно той оспорва по същество приложимостта ratione temporis и ratione personae на общностните правила в областта на държавните помощи.

36 От друга страна, несъвместимостта на спорната помощ с общия пазар е установена в член 3, параграф 1 от Решението, докато единствената оспорена от жалбоподателя разпоредба, а именно член 3, параграф 2, втора алинея от Решението, се отнася само до изчисляването на лихвите.

37 Ето защо в хода на съдебното заседание от жалбоподателя е поискано да изясни обхвата на жалбата си и на направените от него искания. В отговор на това той посочва по същество, че първото му правно основание несъмнено целяло отмяна на Решението в неговата цялост. При все това „поради политически причини" неговото ръководство решило, в случай че жалбата бъде уважена, да поиска отмяната на Решението да се ограничи до разпоредбата относно лихвите, а именно член 3, параграф 2, втора алинея от Решението.

38 Следователно първото правно основание трябва да се разбира в смисъл, че цели единствено отмяна на дължимите лихви за периода преди присъединяването на Република Полша към Европейския съюз.

39 На първо място, що се отнася до приложимостта ratione temporis на общностните правила в областта на държавните помощи, между страните няма спор, че по принцип членове 87 ЕО и 88 ЕО не се прилагат за помощите, предоставени преди присъединяването, които след присъединяването вече не се прилагат.

40 При това положение Комисията се позовава на Протокол № 8 като lex specialis, за да обоснове своята компетентност. Ето защо следва да се провери дали разпоредбите на Протокол № 8 са давали право на Комисията да включи спорната помощ в обхвата на контролните си правомощия в областта на държавните помощи и дали са представлявали достатъчно правно основание за забраната на тази помощ.

41 В това отношение следва да се напомни, че Протокол № 8 посочва помощите, предоставени в периода 1997—2003 г. Той допуска ограничен размер на помощите за преструктуриране, отпуснат за този период (тоест преди присъединяването на Република Полша към Европейския съюз) на определени предприятия, изброени в приложение 1 към него, като за сметка на това забранява всички други държавни помощи за преструктуриране на стоманодобивната индустрия.

42 Точка 6, първа алинея от Протокол № 8 предвижда по-конкретно че във всеки случай общият размер на помощта, изплатена в периода 1997—2003 г., не трябва да надхвърля 3 387 070 000 PLN. Точка 6, трета алинея от Протокол № 8 уточнява, че няма да се предоставя по-нататъшна държавна помощ за целите на преструктурирането на полската стоманодобивна индустрия. Следователно, противно на твърденията на жалбоподателя, прилагането с обратно действие на Протокол № 8 е предвидено в точка 6 от него, която се отнася до периода 1997—2003 г.

43 Следователно от самия текст на Протокол № 8 произтича, че той се прилага за помощите, предоставени преди присъединяването. Всъщност целта на Протокол № 8 е била да въведе разбираем режим за разрешаването на помощи, предназначени за преструктурирането на полската стоманодобивна индустрия, а не само да се избегне кумулирането на помощи от предприятията получатели.

44 От това следва, че Протокол № 8 представлява lex specialis по отношение на членове 87 ЕО и 88 ЕО, който разширява обхвата на контрола върху на държавните помощи, извършван от Комисията по силата на Договора за ЕО, като включва в него помощите, предоставени за преструктурирането на полската стоманодобивна индустрия през периода 1997—2003 г.

45 На второ място, що се отнася до довода относно приложимостта ratione personae на Протокол № 8, според който този протокол не се отнася до предприятията, които не са включени в списъка на приложение 1 към него, трябва да се констатира, че този протокол се отнася до полската стоманодобивна индустрия в нейната цялост, което поначало включва жалбоподателя. Всъщност освен че точка 6, трета алинея от Протокол № 8 налага общ размер на помощта и изключва всяка друга, непредвидена в него помощ, точка 3 от този протокол предвижда изрично, че само предприятията, изброени в приложение 1 (предприятията получатели), отговарят на изискванията за държавна помощ в рамките на полската програма за преструктуриране на стоманодобивната индустрия. Ако беше допустимо предприятие, което не е включено в списъка в приложение 1, да може да запази в неограничен размер получени преди присъединяването помощи за преструктуриране, без да намали за сметка на това производствения си капацитет, Протокол № 8 би бил напълно лишен от смисъл.

46 На последно място, доколкото жалбоподателят оспорва разпоредбите, съдържащи се в Протокол № 8, жалбата е недопустима, тъй като разпоредбите на Протокол № 8 са част от първичното право.

47 Следователно първото правно основание трябва да се отхвърли.

По второто правно основание, изведено от нарушение на член 9, параграф 4 от Регламент № 794/2004

— Доводи на страните

48 Жалбоподателят упреква Комисията, че не е фиксирала в Решението лихвения процент, приложим за възстановяването на спорната помощ. При липса на средна аритметична стойност на междубанковите лихвени проценти за междубанковите заеми за период от пет години в Полша преди присъединяването на последната към Европейския съюз, съгласно член 9, параграф 4 от Регламент № 794/2004 е трябвало да се сключи споразумение между Комисията и Република Полша по този въпрос. Подобно споразумение трябвало да бъде отразено

в Решението или в друго решение на Комисията, тъй като това бил единственият начин да се позволи на операторите, които дължат връщане на държавна помощ, да подадат жалба по същество срещу органите, които фиксират лихвите.

49 Комисията оспорва тези доводи.

— Съображения на Първоинстанционния съд

50 Доколкото жалбоподателят оспорва съдържащия се в Решението метод за изчисляване на лихвите, следва да се отбележи, че констатациите в член 3, параграф 2, втора алинея от Решението имат изцяло декларативен характер, тъй като в тях само се прави позоваване на релевантните разпоредби на глава V от Регламент № 794/2004. Всъщност методът за изчисляване на лихвите произтича от самия Регламент № 794/2004. Жалбоподателят обаче не повдига възражение за незаконосъобразност на този регламент.

51 Що се отнася до твърдяната необходимост от споразумение между Комисията и Република Полша, следва да се посочи, че в съображение 147 от Решението Комисията изрично посочва, че понеже за периода, за който се отнася отпускането на спорната помощ, за Полша не е съществувала средната аритметична стойност на междубанковите лихвени проценти за междубанковите заеми за период от пет години, в съответствие с член 9, параграф 4 от Регламент № 794/2004 приложимият лихвен процент за възстановяване на тази помощ трябвало да се основава на наличния лихвен процент, считан за уместен за този период.

52 Член 9, параграф 4 от Регламент № 794/2004 обаче предвижда само че фиксирането на приложимия лихвен процент за възстановяването на помощта трябва да се извърши в „тясно сътрудничество“ със засегнатата държава членка, без да изисква сключването на „споразумение“.

53 В това отношение кореспонденцията между Комисията и полските власти, представена от първата след въпрос на Първоинстанционния съд, показва, че фиксирането на приложимия лихвен процент за възстановяването на спорната помощ действително е извършено в „тясно сътрудничество“ с Република Полша. Всъщност в писмото си от 13 март 2006 г. полските власти предлагат като лихвени проценти за възстановяването лихвените проценти на полските държавни облигации съответно за пет и за десет години. Освен това те искат да се извършва годишна актуализация на тези лихвени проценти и лихвите да не се изчисляват с натрупване, с оглед на положението на капиталовите пазари в Полша към този момент, което се характеризирало с много високи, но бързо спадащи лихвени проценти.

54 Комисията приема съществена част от тези предложения. Наистина, тя счита, че по съображения за съгласуваност вместо използването на два различни лихвени процента трябва да се прилага само лихвеният процент за облигациите за пет години за целия период 1997—2004 г. Въпреки това при определянето на приложимия лихвен процент в съответствие с член 9, параграф 4 от Регламент № 794/2004 Комисията е разполагала с известно право на преценка. Впрочем използването на един-единствен лихвен процент не е оспорено от жалбоподателя.

55 Що се отнася до метода на прилагане на лихвите, и по-конкретно до изчисляването на лихвите с натрупване, несъмнено Комисията е отхвърлила довода на Република Полша относно натрупването на лихви върху лихви. При все това член 11, параграф 2 от Регламент № 794/2004 изрично уточнява, че лихвеният процент се прилага с натрупване до датата на възстановяване на помощта и че лихвата, която се е натрупала за предходна година, се добавя към главницата и върху нея също се дължи лихва през всяка от последващите години. Освен това член 13 от Регламент № 794/2004 предвижда, че членове 9 и 11 от същия се прилагат във връзка с което и да било решение за възстановяване, което е било оповестено след датата на влизане в сила на този регламент. Тъй като Регламент № 794/2004 е влязъл в сила през май 2004 г., той следователно се е прилагал към момента на приемането на Решението, така че Комисията е била длъжна да изисква лихвата да се изчислява с натрупване.

56 При тези условия и предвид че полските власти са предложили спорните референтни лихвени проценти, не може да се приеме, че Комисията не

е изпълнила задължението си да фиксира лихвен процент за възстановяване на помощта в тясно сътрудничество с Република Полша или че е допуснала явна грешка в преценката.

57 На последно място, Комисията не е била длъжна да посочва в Решението лихвения процент, приложим за възстановяването на спорната помощ, с оглед на това, че тя дори не е длъжна да посочи точния размер на главницата на подлежащата на възстановяване помощ и че е можела да се ограничи само до посочването на метода, позволяващ на държавата членка да изчисли помощта (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 31 май 2006 г. по дело Kuwait Petroleum (Nederland)/Комисия, T-354/99, Recueil, стр. II-1475, точка 67 и цитираната съдебна практика).

58 От това следва, че правното основание, изведено от нарушение на член 9, параграф 4 от Регламент № 794/2004, трябва да се отхвърли.

59 С оглед на това, че са отхвърлени всички правни основания на жалбоподателя, жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

60 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. да заплати съдебните разноски.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 1 юли 2009 година.

Подписи

Съдържание

Правна уредба . . . . . II - 2251

Обстоятелства в основата на спора . . . . . II - 2258

Производство и искания на страните . . . . . II - 2262

От правна страна . . . . . II - 2263

По допустимостта . . . . . II - 2263

— Доводи на страните . . . . . II - 2263

Съображения на Първоинстанционния съд . . . . . II - 2264

По съществото на спора . . . . . II - 2265

По първото правно основание, изведено от нарушение на членове 87 ЕО и 88 ЕО, както и на член 7, параграф 5 от Регламент № 659/1999 . . . . . II - 2265

— Доводи на страните . . . . . II - 2265

— Съображения на Първоинстанционния съд . . . . . II - 2266

По второто правно основание, изведено от нарушение на член 9, параграф 4 от Регламент № 794/2004 . . . . . II - 2269

— Доводи на страните . . . . . II - 2269

— Съображения на Първоинстанционния съд . . . . . II - 2270

По съдебните разноски . . . . . II - 2272